

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
VIII Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців
„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний
напрями

14 травня 2015 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали VIII Міжнародної науково–
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний напрями. -
Рівне: РВВ РДГУ.- 2015.- 218 с.**

Програмний комітет:

- Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ– голова оргкомітету;**
Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;
Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент– заступник голови оргкомітету;
Войтович Ігор Станіславович – доктор педагогічних наук, професор;
Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;
Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;
Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;
Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;
Бабич Стефанія Михайлівна – кандидат технічних наук, доцент;
Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;
Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;
Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;
Мельник Віра Йосипівна– кандидат географічних наук, доцент;
Мороз Ігор Петрович – кандидат фізико-математичних наук;
Музичук Катерина Петрівна – кандидат технічних наук, доцент;
Павлова Наталія Степанівна– кандидат педагогічних наук, доцент;
Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;
Ставицька Олена Григорівна – кандидат психологічних наук, доцент;
Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;
Черніговець Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;
Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 24.04.2015 р.)

2. Год Б. В. „Християнський гуманізм” і морально-релігійне виховання в епоху європейського відродження (XV – XVI століття) / Борис Год: зб. наук. пр. Полтавського державного педагогічного ун-ту імені В. Г. Короленка. – Серія „Педагогічні науки”. – Полтава, 2007. – Вип. 3 – 4 (5 – 6). – С. 277–292.
3. Горак Г. І. Філософія: курс лекцій / Г. І. Горак. – К. : Відбор, 1997. – 272 с.
4. Філософський енциклопедичний словник [редкол. В. І. Шинкарук (голова) та ін.]. – К. : Абрис, 2002. – 742 с.

КАРНАВАЛ ЯК ФЕНОМЕН ТУРИСТИЧНОЇ АНІМАЦІЇ: ІСТОРИКО-КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ

Волошина В. М., студентка

Шолудько Н. Г., доцент

Рівненський державний гуманітарний університет

Одним із перспективних напрямів за оцінками Всесвітньої туристичної організації (UNWTO) є подієвий або ж івент (event) туризм. Слово Event (подія, захід) в англійській мові має дуже багато значень, як соціально - культурне, так і технічне і навіть філософське, або ж запланована соціально-суспільна подія - захід, яка відбувається в конкретний час і з певною метою, і має певний резонанс для суспільства. Одними із найбільш популярних видів подієвого або ж івент туризму на сьогоднішній день є карнавал. Вони проходять у багатьох країнах світу і приваблюють своєю масштабністю та красою.

Комплексному теоретико-практичному дослідженню з питань організації й розвитку подієвого туризму присвятили свої праці такі відомі вчені як: А. Бабкін, М. Бахтін, М. Біржаков, А. Зима, Ю. Блохіна, Е. Богданова, Д. Ісмаєв, М. Кабушкін, Г. Карпова, В. Квартальнов, А. Кирилов, О. Костюк, Ю. Кузнецова, М. Ліндстром, І. Морозова, Р. Олльє, Х. Прінгл, О. Слободенюк, І. Смаль, І. Шаповалова та інші. Разом з тим, незважаючи на наявність значного наукового доробку, дослідженнями не було охоплено питання карнавалу, як форми туристичної анімації, тому тема статті є актуальною і потребує подальшого теоретичного та практичного дослідження.

Однією з основних функцій туризму є гедоністична функція. Вона передбачає створення позитивної, життєрадісної, святкової атмосфери подорожі чи відпочинку, яка дозволяє туристу відчувати себе щасливим. Важко знайти подію, яка більше ніж карнавал відповідає цій функції.

Карнавал - шумне барвисте свято з переодяганням, театральними виставами, святковими ходами по вулицях і щедрим пригощанням. Карнавали - це улюблена розвага для мільйонів жителів різних країн і досить затяжне свято, яке триває близько тижня. Він є, незабутнім видовищем, для сучасних туристів і колись мав сильний релігійний та навіть язичницький підтекст (свято урожаю). Поступово карнавали втратили вплив релігії і перетворилися просто на масові гуляння [1, с. 15].

Щоб осягнути феномен популярності карнавалу у світі, слід звернутися до його витоків. Карнавал (carnevale, від лат. carno - м'ясо, vale - вітаю) народився в Європі. Більшість дослідників сходиться на думці, що прообразом карнавалу стало давньоримське свято Сатурналії. Це свято було своєрідною реставрацією золотого Сатурнового віку, коли всі люди були щасливими і рівними між собою. На час свята рабам давали "вільну", вони могли відпочивати, веселитись, обмінюватись подарунками. Пригощали рабів, дарували їм подарунки і їх господарі. Раби могли кепкувати з господарів, але щоб уникнути небажаних наслідків, вони ховали своє обличчя під маскою. Крім того у програмі свята була весела хода до храму Сатурна.

Щоправда і раніше - у Стародавній Греції були подібні процесії, хоча б під час Великих, або Міських Діонісій.

У Середні віки, борючись з утисками з боку інквізиції, анімаційно-карнавальні форми розваг виявлялися у народно-сміхових святах "Віслюка", "Дурня", "свята Невинних" та "свята Короля бобів".

Перші згадки про карнавали зустрічаються на межі IX-X ст. Але найвищого розквіту вони досягають у XIV-XV ст., в епоху Ренесансу, коли церковно-королівська влада зрозуміла, що боротися з масовими проявами карнавального життя вона вже не в змозі.

У період проведення карнавалу діяв "принцип колеса": ієрархічна драбина переверталась, усі ставали рівними, ролі змінювались, багатство і бідність ховалися під масками [5, с. 127].

Російський дослідник М. М. Бахтін запропонував концепцію народно-сміхової культури Середньовіччя, срижем якої був саме карнавал. Науковий світ не лише її сприйняв, а й перетворив на базу подальших досліджень цього культурного феномену. Основними постулатами цієї теорії були:

1. Чіткий розподіл дозвіллевої культури на офіційну - церковно-феодальну і неофіційну - народно-сміхову її складові.

2. Класифікація форм народно-сміхової культури, за якою вона поділялася на три групи :

- обрядово-видовищні форми (свята карнавального типу, вистави, ярмаркові веселощі);
- словесні сміхові та пародійні твори різного типу (усні та письмові, рідною та латинською мовами);
- різні форми і жанри фамільярно-площової мови (лайки, божіння, перекази).

Ці три групи форм при всій своїй різноманітності тісно взаємопов'язані і переплітаються одна з одною під час карнавальних святковостей.

3. Проникнення карнавально-сміхового начала у всі церковні і державні свята.

До церковних і державних свят додавались місцеві ярмарки з їх системою народно-майданних веселощів; бенкети супроводжувались об'їданням, пияцтвом, сміхом; вільні сміх і жарти лунали навіть у церкві: під час карнавально-видовищних заходів обирали на жарт аббата, архієпископа, папу - вони служили святковому месу і народ раптово починав співати і танцювати у храмах, імітуючи церковну службу. Ці божевільні танці мали місце у більшості європейських країн. Усі ці види веселощів були цеглинками того великого народно-сміхового храму, що мав назву - карнавал.

Карнавал був основною обрядово-видовищною формою народної культури Середньовіччя. Саме в процесі зародження і розвитку карнавалів були сформовані основні види і форми анімаційної діяльності [2, с. 133].

Приблизно до XV ст. в Європі створилася цілісна структура карнавалу, сформувалися його зміст і засоби

виразності. Європейська культурно-дозвілєва традиція стала відправною точкою формування сучасного карнавального руху у світі.

Найбільшими карнавалами Європи були Венеціанський, Римський, Валенсійський, Авін'йонський, Ліонський, карнавали Кьольна і Нюрнберга. У Південній Америці особливе місце належить масштабному та широко популярному Бразильському карнавалу у Ріо-де-Жанейро, який веде свій початок від XVII століття, коли у Бразилію був завезений португальський карнавал. У XIX столітті він переймає риси італійського та французького карнавалів, але у II половині XIX століття сформувалось власне обличчя Бразильського карнавалу: з'явилися типові для нього блоки учасників, з року в рік стають красивішими пісні та багатшими за оформленням та елементами танці. У 1928 році у Ріо-де-Жанейро з'являється перша школа самби. З Ріо традиція парадів шкіл самби розповсюджується по іншим містам Бразилії. У II половині XX століття карнавал у Ріо-де-Жанейро стає всесвітньо популярним, його родзинка - паради шкіл самби, красиві й відверті костюми учасників і неповторність латиноамериканської атмосфери свята.

За своєю наочно-художньою формою Бразильський карнавал є танцювально-костюмованим шоу. Подібне шоу можливе лише в тих країнах і містах, де є подібна бразильській система танцювальних шкіл. За рівнем активності Бразильський карнавал є найпривабливішою анімаційною подією у світі [4].

Венеціанський карнавал кардинально відрізняється від Бразильського як за змістом, так і за формою. Карнавал у Венеції - один з найстаріших у світі: він зародився в часи Середньовіччя. Духовними батьками цього заходу вважають венеціанських аристократів, які придумали його для того, щоб виправдати своє бажання покрусуватись один перед одним у пишних строях.

Офіційно карнавал відбувається протягом 10 днів у кінці лютого - на початку березня. Але насправді туристи з'їжджаються до Венеції задовго до офіційного відкриття свята, а залишають його далеко не відразу після його закриття. Тому карнавальні дійства відбуваються приблизно протягом місяця.

Сотні тисяч туристів під час святкового дійства заповнюють місто з метою взяти участь в історичній виставі з унікальними середньовічними декораціями, в ролі яких виступають храми, палаци, мости і канали Венеції.

Вулично-площова програма безкоштовна і складається з офіційних відкриття і закриття карнавалу на площі Сан-Марко; вистав Комерді-дель-Арте; виступів жонглерів, музикантів, танцюристів; площових бал-маскарадів і конкурсів на кращий карнавальний костюм. Щоправда, справжню карнавальну феєрію, стилізовану під XVII-XVIII ст., турист відчує, відвідавши один з багаточисельних бал-маскарадів у Palazzo [1, с. 21].

Відомості про існування українських карнавалів відсутні, але традиційні дохристиянські й релігійні святковості - Різдво, Масляна, Великдень, Купала - мали багато спільних з карнавалом рис. Це і перевтілення у тварин, духів, інших людей; і орієнтація на майбутнє, на весну, на нове життя; і нестримні веселощі просто неба з іграми, танцями, піснями.

В Російську імперію європейські карнавали були "завезені" Петром I. Багаточисельні костюмовані ходи по вулицях столиць, першопотрапєві карнавали і вибори блазєного Папи, весілля ліліпутів і велетнів - всі ці елементи європейського карнавалу були присутні і в програмах російських карнавалів [2, с. 134].

Як з'ясувалося, з плином часу бажання поринути у світ карнавалу у людини не зменшилося, а в деяких народів навіть збільшилося. Багато туристів готові витратити великі кошти, на те, щоб добре розважатись. Їх вже не задовольняють повсякденні, одноманітні розваги. Люди, що багато й напружено працюють, постійно відчуваючи на собі психологічний, та технологічний тиск, тяжіють до таких форм відпочинку, які б за короткий термін часу з максимальною ефективністю знімали втому і відновлювали психофізичні функції організму. Найефективнішим засобом, який сприяє такому відпочинку є ситуація карнавалу. Крім основної потреби у неформальному спілкуванні тут задовольняються візуально-естетичні потреби (радісні люди, красиві костюми, феєрверки, шоу), духовно-мистецькі (танець, музика, фольклор, театр), потреба у творчій самореалізації (участь у карнавальних дійствах), потреба у грі (участь у конкурсно-ігрових заходах), гедоністичні потреби (постійне відчуття радості і насолоди від життя).

Задоволення цих та інших потреб, що відбувається під час участі у карнавалах, призводить до прискорення відновлюючих та активізуючих процесів в організмі людини і досягнення нею рекреаційного ефекту. Звідси і впливає популярність карнавалу, в якому основним засобом залучення туристів є якісна та цікава програма їх проведення [3, с. 97].

Таким чином, можемо зробити висновок, що сьогодні карнавал - явище чисто «туристичне», яке втратило колишнє значення для духовного життя народу. Нині карнавал перероджується в театралізовані демонстрації, на яких все більше відчувається атмосфера святкового та яскравого дійства. Карнавальний туризм став анімаційним феноменом XXI століття. Із заняття, доступного на початку століття вузькому колу осіб, він перетворився в масове захоплення мільйонів людей нашої планети завдяки тому, що бажання подорожувати поєдналося з доступністю туристичних дестинацій. Карнавал як об'єкт культурно-розважального туризму і як вид подієвого туризму став невід'ємною частиною туристичної анімації та призначений для розваг людей, поживлення їх відпочинку, відновлення моральних і фізичних сил, а також підвищення загального враження про подію і, як наслідок, повторного залучення до неї.

Список використаних джерел

1. Зима А. Г. Событийный туризм: карнавалы, фестивали, праздники, выставки, парки : препринт / А. Г. Зима, О. Ю. Шейко. - Х.: Изд. ХНЭУ, 2010. - 160 с.
2. Килимистий С. М. Анімація в туризмі: Навчальний посібник. / С. М. Килимистий. - К.: Вид-во ФПУ, 2007. - 188 с.
3. Курило Л. В. Теория и практика анимации: 4.1. Теоретические основы туристской анимации: Учебное пособие / Л. В. Курило; Российская международная академия туризма. - М.: Советский спорт, 2006. - 295 с.
4. Тищенко П. В. Теоретичні аспекти та розвиток подієвого туризму регіону [Електронний ресурс] / П. В. Тищенко. - Режим доступу http://tourlib.net/statti_ukr/tyschenko.htm

5. Устименко Л. М. Історія туризму : навчальний посібник / Ю. Л. Афанасьєв, Л. М. Устименко . - К.: Альтерпрес , 2008. - 354 с.

НОВАЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ МЕСИ РИМО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ КРИЗЬ ПРИЗМУ НАСТАНОВ II ВАТИКАНСЬКОГО СОБОРУ

Вольська О. Ф., магістрант

**Харитон І.М., кандидат філософських наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

Впродовж останніх десятиліть минулого століття Католицька церква еволюціонує достатньо значимо. Нова політика Святого Престолу знаходить своє відображення в документах та рішеннях II Ватиканського Собору (1962-1965), які й детермінують ряд кардинальних змін у сфері канонізованої обрядовості.

Найперше вкажемо на специфіку літургійного оновлення у його музичному самовияві яке отримало достатній Папський імпульс Папи Пія Х.

Своєрідною інструкцією, щодо застосування церковної музики в обрядовості Західної церкви стало *motu proprio* (рескрипт, написаний з власної папської ініціативи) «*Tra le Sollecitudini*» («У самотності»), опубліковане у 1903 році. Папа Пій Х вперше відкрито заявив про те, що «Церква – живий організм. Вона не може не помічати нову музичну культуру» [1, с. 67]. Ця якісно нова позиція давала підстави застосовувати в культовій обрядовості наряду з традиційними піснеспівами й інші музичні форми.

Звернемо також нашу увагу на положення та концепції, що пов'язуються з тлумаченням феномену «*música sacra*», (сакральна музика), які знаходять своє відображення в низці основоположних документів Католицької Церкви «Індикліка Папи Пія XII *Musicae Sacrae Disciplina*» («Музика – священна дисципліна») та Інструкція з духовної музики та Божественної Літургії *De Música Sacra et Sacra Liturgia* («Про священну музику та богослужіння»).

Енцикліка *Musicae Sacrae Disciplina* не тільки сприяє збереженню цінностей та багатств церковної музики, але й у певній мірі надихає сучасних композиторів та виконавців. У документі сказано: «Митець, віра котрого є твердою, а життя достойне християнина, достойним чином виражає за допомогою фарб та ліній, звуків та піснеспівів Істину, ... досягає того, що таке заняття стає релігійним актом для нього та потужним молитовним стимулом для людей» (MSD, 28).

Ці документи детермінують вирішення ряду питань, які стосуються літургійної практики Церкви та узаконюють певне спрощення культового обряду. Разом з тим, у цих документах вказується на спосіб використання в обрядовій практиці музики, яка тільки схожа до характеру богослужіння: «При збереженні давніх традицій слід знаходити музичні форми, що відповідають сучасності» (MSD, 18).

Зауважимо, що підготовча робота, щодо літургійної реформи велася й Папою Йоаном XXIII та його прихильниками. У своїй першій програмній індикліці *Ad Pétri Cathedram* («Біла кафедра Петра») Папа Йоан XXIII заявив про скликання Вселенського Собору, головною ціллю якого стало «самопізнання Церкви, приближення її до вимог сучасності, оновлення християнського життя вірних» [2, с. 84]. Заклик до діалогу із сучасним світом відобразився і на розумінні музичної сторони богослужіння. Святійший Отець неодноразово підкреслював, що «в музиці переконливо відображається культурний контекст, а те, що прийнятно для одного народу не може бути повною мірою прийнятним для іншого» [там же].

Обговорення ролі музики у церковному обряді досягає кульмінаційної точки у 1962-1965 роках на II Ватиканському соборі. Друга сесія Собору проходила під безпосереднім керівництвом Папи Павла VI, що проголосив усі регламентуючі документи. Одним з важливіших рішень Священного Собору стала літургійна реформа, закріплена у Конституції *Sacrosantum Concilium* («Про Богослужіння»). Догматичний закон окреслив генеральні лінії для оновлення Літургії. У двох перших главах Конституції визначені загальні принципи реформи: це «повна, дієва та сумісна участь у звершенні богослужіння всією общиною під керівництвом осіб церковної ієрархії» (SC, 21-22, 48-49). У цьому сенсі Божественна літургія повинна бути простою та зрозумілою, а «спільне служіння, в міру можливостей, прийнятніше за індивідуальне служіння» (SC, 27). Всі учасники богослужбового дійства «звершують справжнє літургійне служіння», тому потрібно старанно їх виховувати та навчати точному виконанню літургійних норм (SC, 29).

У параграфах 30-40 Догматичної Конституції докладно говориться про норми сучасного богослужіння за якими Собор визначає першочергову ціль літургійного оновлення: повна, усвідомлена та активна участь вірних у Літургії. Також обряди повинні відрізнятися локанічністю, ясністю; вони мають бути «прилаштовані для розуміння віруючих» (SC, 34). Стаття 30, гласить, що для активної участі вірних у Божественній службі, їх потрібно залучати до спільного співу.

Принциповою позицією реформації був допуск місцевої мови, окрім латини, до оновленої Літургії. (SC, 36).

Також важливим є те, що Конституція «Про Богослужіння» присвячує церковній музиці окремих, VI розділ під назвою «*De música sacra*» («Про священне музичне мистецтво», 112-121). Згідно цього закону, Божественна музика – передусім є «священним співом, що поєднується зі словами та є необхідною та невід'ємною частиною урочистого Богослужіння» (SC, 112). II Ватиканський Собор, зберігаючи норми та приписи церковних настанов, визначає «ціль священного музичного мистецтва, що полягає у просленні Бога та освяченні віруючих» (SC, 112). Музика більше не вважається лиш прикрасою Святої Літургії: зі співом «богослужбове дійство набуває більш піднесеної форми» (SC, 113).

Церква визнає григоріанський спів «властивим римському богослужінню і при звершенні Літургії йому має надаватися перше місце» (SC, 116). Йдеться про те, в Меси можуть допускатися й «інші види священного музичного мистецтва, якщо тільки вони відповідатимуть духу літургійного дійства» (SC, 116).

Ключового значення у зміні музичного оформлення культової обрядовості набуває стаття 118, у якій йдеться про те, що: «Належить ревно заохочувати релігійний народний спів для того, щоб (...) у богослужбових дійствах могли звучати голоси віруючих». У зв'язку з цим Собор рекомендував підготувати видання, з доступними та простими

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий природодослідник

Адамів Ю. О., Белешко Д. Т. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ПРИЙОМІВ РОЗУМОВИХ ДІЙ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ	3
Бортнік М. С., Кирилецька Г. М. ВИКОРИСТАННЯ ДОПОМІЖНИХ ЕЛЕМЕНТІВ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ЗАДАЧ ЯК ОДИН З ОСНОВНИХ ВИДІВ ЕВРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	5
Гарбарук Ю. О., Петрівський Б. П. ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ З МАТЕМАТИКИ В ДЕЯКИХ КРАЇНАХ	7
Дейнеко С. В., Машенко В. А. ЗАТУХАННЯ РЕЛЕЇВСЬКИХ ХВИЛЬ В МАТЕРІАЛАХ З ВІД'ЄМНИМ КОЕФІЦІЄНТОМ ПУАССОНА	9
Каленик В. І., Галатюк Ю. В. РЕАЛІЗАЦІЯ МІЖПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ФІЗИКИ ..	10
Ковтунович Я. І., Тищук В. І. УЗАГАЛЬНЕННЯ ЗНАТЬ УЧНІВ ПРИ ВИКОНАННІ ПРОСТИХ ДОСЛІДІВ ІЗ ФІЗИЧНОЇ ОПТИКИ	11
Корень М. П. ЗВИЧАЙНІ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНІ РІВНЯННЯ ЯК ЗАСІБ МАТЕМАТИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ В ЗАДАЧАХ ФІЗИКИ, ЕКОЛОГІЇ, ХІМІЇ	14
Шевчук Т. М., Котляй Н. В. МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ СТРУКТУРОУТВОРЕННЯ В НАПОВНЕНИХ АМОΡФНИХ ПОЛІМЕРАХ НА ОСНОВІ ФРАКТАЛЬНОГО ПІДХОДУ	15
Криволевич А. О., Сапіліді Т. М. НЕСТАНДАРТНІ МЕТОДИ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З ПАРАМЕТРАМИ	16
Крук К. Р., Галатюк Ю. М. МІЖПРЕДМЕТНІ ЗВ'ЯЗКИ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ ТА МАТЕМАТИКИ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ	17
Мазур О. М., Кирилецька Г. М. ВИМОГИ ДО КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПРИ НАВЧАННІ МАТЕМАТИКИ	18
Марчук В. О., Марач В. С. ТРИКУТНИК ПАСКАЛЯ ТА ЙОГО ФРАКТАЛЬНІ ВЛАСТИВОСТІ	20
Матвіюк В. М., Ястремський С. В. РОЗРАХУНКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ АКУМУЛЯТОРНИХ ПАЛИВНИХ СИСТЕМ ДИЗЕЛЬНИХ ДВИГУНІВ	21
Шевчук Т. М., Набок Д. О. МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ ТЕПЛОПЕРЕНОСУ НА ОСНОВІ НАНОСТРУКТУРОВАНОГО ПІДХОДУ В АМОΡФНИХ НАПОВНЕНИХ ПОЛІМЕРАХ	23
Острівка І. І., Рубан Е. В. МЕТОДОЛОГІЧНІ ТА ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПРИ ВИРІШЕННІ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ САНІТАРНО-КУРОТНИХ ТА РЕКРЕАЦІЙНИХ ЗОН УКРАЇНИ	24
Пашко О. М., Петрівський Я. Б. ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ ТЕОРІЯ ЙМОВІРНОСТІ ТА МАТЕМАТИЧНА СТАТИСТИКА В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ОСВІТИ У ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР	25
Сосновая Л. Д., Юрчук Ю. В. АНАЛІЗ МІКРОКЛІМАТУ В МУЗЕЙНИХ ПРИМІЩЕННЯХ	26
Цимбалюк Н. М., Рубан Е. В. АНАЛІЗ РИЗИКУ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ ВІД ЗАБРУДНЕННЯ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ ЛИСИЧАНСЬКОГО ПРОМИСЛОВОГО РЕГІОНУ	28
Якобчук І. В., Грицай Н. Б. ВИДОВЕ РІЗНОМАНІТТЯ ДЕНДРОФЛОРИ ПАРКУ КУЛЬТУРИ І ВІДПОЧИНКУ ІМ. Т. Г. ШЕВЧЕНКА	30
Ярошак С.В. ПРО ОДИН ЧИСЛОВИЙ МЕТОД КВАЗІКОНФОРМНОГО ВІДОБРАЖЕННЯ ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ ДО ПОБУДОВИ ЛОКАЛЬНОЇ СИСТЕМИ ОРТОГОНАЛЬНИХ КРИВОЛІНІЙНИХ КООРДИНАТ	31

Молодий програміст

Бондаренко Ю. В., Кухар Л. О. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ПРЕЗЕНТАЦІЙ PREZI У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	34
Шелестюк К. В., Дідич Ю. В., Павлова Н. С. ОКРЕМІ АСПЕКТИ РОБОТИ З ПРОГРАМОЮ EASYQUIZZY	35
Жарська М. В., Бабич С. М. СТВОРЕННЯ WEB-САЙТУ КОМУНАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ «ВЕЛИКОМЕЖИРІЦЬКА СПЕЦІАЛЬНА ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА-ІНТЕРНАТ І-ІІ СТУПЕНІВ» РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ	37
Круть А. С., Вороницька В. М. АСПЕКТИ ОБ'ЄКТНО-ОРІЄНТОВАНИХ БАЗ ДАНИХ	38
Лозицька В. В., Вороницька В. М. SQL В MICROSOFT SQL SERVER 2008 R2	40
Лучик К. В., Кухар Л. О. УПРАВЛІННЯ КОМП'ЮТЕРНИМИ КЛАСАМИ	41
Машенко В. В. ВИКОРИСТАННЯ СУПУТНИКОВИХ ЗНІМКІВ ДЛЯ МОНИТОРИНГУ ТЕРИТОРІЙ НЕСАМКЦІОНОВАНОГО ВИДОБУТКУ БУРШТИНУ В РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ	42
Мосійчук Н. І., Батишкіна Ю. В. РОЗРОБКА ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ «WEB-ТЕХНОЛОГІЇ» НА ПЛАТФОРМІ MOODLE	43
Петренко С. В., Биков В. Ю. ОГЛЯД КРАЩИХ ПЛАГІНІВ ТА МОДУЛІВ MOODLE ДЛЯ НАВЧАННЯ ТА ТЕСТУВАННЯ	44

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Молодий історик

Басюк К. С., Булига І. І. ОСНОВНІ АСПЕКТИ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ХРИСТІЯНСЬКИХ МОНАСТІРІВ ВОЛИНСЬКОГО РЕГІОНУ	45
---	----

Білець І. С., Слесаренко А. В. ДІАМАНТОВИЙ ЮВІЛЕЙ КОРОЛЕВИ ВІКТОРІЇ 1897 Р. ЯК ЕЛЕМЕНТ ПРОПАГАНДИ ІМПЕРІЇ В БРИТАНІЇ	46
Вавулич В. А., Десятничук І. О. РОСІЙСЬКА ЕМІГРАЦІЯ В ЮГОСЛАВІЇ (1920-1945)	47
Герштун А. В., Десятничук І. О. ЕКСПАНСІЯ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ НА АРАВІЙСЬКОМУ ПІВОСТРОВІ І В ПЕРСЬКІЙ ЗАТОЦІ	48
Зелена В. І, Савчук П. О. ЖІНОЧА ПАНСІОННА ОСВІТА В РОСІЙСЬКІЙ ІМПЕРІЇ (XVIII – XIX СТ.)	50
Іщук І. О., Ворон О. П. ДІЯЛЬНІСТЬ ОРДЕНУ ДОМІНІКАНЦІВ У XVIII-XX СТ.	52
Карповець Ю. В., Северова О. В. БЕЗПРИТУЛЬНІ ДІТИ В РОКИ БЛОКАДИ ЛЕНІНГРАДА ТА БОРОТЬБА ЗА ЇХ ПОРЯТУНОК ЧЕРЕЗ СИСТЕМУ ДИТЯЧИХ ЗАКЛАДІВ	52
Кравчук О. В., Северова О. В. ДЕСАКРАЛІЗАЦІЯ МОНАРХІЇ ЯК ФАКТОР ПАДІННЯ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ ...	54
Лівицький Ю. В., Шугаєва Л. М. СУЧАСНИЙ СТАН УПЦ МП ЗА ПРЕДСТОЯТЕЛЬСТВА ОНУФРІЯ (БЕРЕЗОВСЬКОГО): ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ	56
Машенко Н. В. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ОСВІТНЬОЇ РЕФОРМИ 1958 РОКУ НА РІВНЕНЩИНІ	57
Островська Ю. О., Гуменюк О. В. ІСТОРИЧНІ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ВИТОКИ БАРОКОВОГО МИСТЕЦТВА	58
Павлюк Н. С., Гуменюк О. В. РАДЯНСЬКО-НІМЕЦЬКИЙ ДОГОВІР ПРО ДРУЖБУ ТА КОРДОНИ ТА ЙОГО НАСЛІДКИ ДЛЯ УКРАЇНИ	60
Павлюк Я. В., Гуменюк О. В. ПОЛІТИЧНЕ І НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНЕ ПОНЕВОЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ	61
Сосновая Л. Д, Озимчук О. Б. РОЛЬ ЖІНКИ У ВІЙСЬКОВО-ПОЛІТИЧНОМУ ЖИТТІ СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ	63

Молодий громадянин держави

Вавулич В. А., Юрчук В. М. ОСОБЛИВОСТІ БЕЗПЕКИ ПРИ ПРОВЕДЕННІ МАСОВИХ ЗАХОДІВ (МІТИНГИ, МАНІФЕСТИ, ПІКЕТИ)	66
Герштун А. В., Юрчук В. М. ПРОТИПОЖЕЖНИЙ ЗАХИСТ МУЗЕЙНОГО ФОНДУ	67
Колодяжна А. І., Шевчук О. А. ЗЛОЧИННІСТЬ – СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА ЛЮДСТВА	69
Кундель Н. В., Шевчук О. А. ВПЛИВ МАС-МЕДІА НА БЕЗПЕКУ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ ТА СУСПІЛЬСТВА	74
Місечко А. Ю., Чеберяк А. М. ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ЕСПРЕСІЇ У ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВАХ	77
Тивон Ю. О., Крет Р. М. ПОЛІТИЧНІ ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЇ ЯК СУЧАСНИЙ ЗАСІБ ЗВ'ЯЗКІВ З ГРОМАДСЬКІСТЮ	79
Чернуха В.С. ВИКОРИСТАННЯ АНКЕТУВАННЯ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ	80

Молодий філолог

Angela Călăraș DIFFERENT APPROACHES TO THE STUDY OF SYNONYMY IN MODERN ENGLISH	82
Angela Călăraș ON SYNONYMS IN MODERN ENGLISH	83
Bogdan Silvia A STUDY OF IMPOLITENESS AND ITS USAGE IN ENGLISH CONVERSATIONS	86
Бордюк К. В., Верьовкіна О. Є. МОВНІ ОДИНИЦІ ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНОГО ПОЛЯ «DIGNITY», «ГІДНІСТЬ» В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	90
Василенко О. В., Верьовкіна О. Є. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ АНГЛОМОВНИХ І УКРАЇНСЬКИХ АФОРИСТИЧНИХ ВИСЛОВЛЮВАНЬ У ЇХ МОВЛЕННЄВМУ ВЖИТКУ	92
Гутт О. О., Верьовкіна О. Є. АНАЛІЗ ТЕРМІНОСИСТЕМ ГОТЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ АНГЛІЙСЬКОЇ, НІМЕЦЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ	93
Кашутіна Ю. І., Замашна С. М. «ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА КОМУНІКАТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ АНГЛІЙСЬКОГО ТА НІМЕЦЬКОГО НАРОДІВ»	95
Кедись В. М., Ричагівська Ю. Є. АНТОНІМІЯ ЯК СТИЛІСТИЧНИЙ ЗАСІБ У ПОЕЗІЇ ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА .	97
Кінашук А. В., Шульжук Н. В. СЕМАНТИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНОМОВНИХ ПЕРЕКЛАДІВ ТРАГЕДІЇ В.ШЕКСПІРА «ГАМЛЕТ» (НА МАТЕРІАЛІ ПЕРЕКЛАДІВ Л.ГРЕБІНКИ ТА Ю.АНДРУХОВИЧА)	98
Корнійчук Н. А., Ричагівська Ю. Є. КОНТРАРНА АНТОНІМІЯ В ПОЕЗІЇ МИКОЛИ ВІНГРАНОВСЬКОГО	101
Мельник М. В., Ткачук О.С. ФОРМУВАННЯ НАВИЧКИ ЧИТАННЯ ПЕРШОКЛАСНИКІВ У ПЕРІОД НАВЧАННЯ ГРАМОТИ	103
Оверчук В. В., Ветрова І. М. ПЕРЕКЛАД ЯК ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ	104
Опришко І. П., Казначєєва Л. М. СПЕЦИФІКА ПЕРЕКЛАДУ МОЛОДІЖНОГО СЛЕНГУ В НІМЕЦЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ	106
Ткачук О. С., Романович Т. Ф. МОВЛЕННЄВІ УМІННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛУ «МОВА І МОВЛЕННЯ»	108
Сиротюк Т. А., Верьовкіна О. Є. СТИЛІСТИЧНІ ТА ПРАГМАТИЧНІ АСПЕКТИ КОМІЧНИХ ВИСЛОВЛЮВАНЬ НА МАТЕРІАЛІ АНГЛОМОВНОГО ТА УКРАЇНОМОВНОГО ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСІВ	110
Степанюк Ю. О., Константінова О. В. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕЛІПТИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ У РОМАНІ ДЖ. К. РОУЛІНГ «ГАРРІ ПОТТЕР І НАПІВКРОВНИЙ ПРИНЦ»	112
Тарарук Д. П., Белова С. А. ФУНКЦІОНАЛЬНЕ ПРИЗНАЧЕННЯ СЛЕНГОВОЇ ЛЕКСИКИ В РОМАНІ ДЖ.Д. СЕЛІНДЖЕРА «НАД ПІРВОЮ У ЖИТТІ»	113
Шостак О. О., Захарчук І. В. СТУДІЇ ПАМ'ЯТІ І ХУДОЖНЯ ЛІТЕРАТУРА	115
Ярута Н. П. ОСОБЛИВОСТІ ПОЛІТИЧНОЇ МЕТАФОРИ В СУЧАСНОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ	116

Молодий мистецтвознавець

Барановська В. В., Костюк Л. К. ДІЯЛЬНІСТЬ ГАЛЕРЕЇ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ЖИВОПИСУ «ЄВРО-АРТ» В КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ МІСТА РІВНОГО	119
Боровець О. О., Казначєєва Л. М. РОЗВАЖАЛЬНА МУЗИКА ЯК СЕГМЕНТ СУЧАСНОГО МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА	121
Бучко М. В., Глушук О. Г. НАРОДНІ СВЯТА ЯК ЗАСІБ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	122
Величко А. Р., Харитон І. М. СТИЛЬОВІ ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ СУЧАСНОЇ ХОРОВОЇ МУЗИКИ	123
Веремчук І. А., Шолудько Н. Г. ЕВОЛЮЦІЯ РОЛІ ТА СТАТУСУ ЖІНКИ У ТРАДИЦІЙНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ	124
Вишневецький Є. В., Костюк Л. К. ДМИТРО ЯВОРНИЦЬКИЙ ПРО СВЯТКОВО-ОБРЯДОВУ КУЛЬТУРУ КОЗАКІВ: КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ	127
Войтович Г. О., Потапчук Т. В. ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА МОРАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ У ПОЗААУДИТОРНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	129
Волюшина В. М., Шолудько Н. Г. КАРНАВАЛ ЯК ФЕНОМЕН ТУРИСТИЧНОЇ АНИМАЦІЇ: ІСТОРИКО-КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	131
Вольська О. Ф., Харитон І. М. НОВАЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ МЕСИ РИМО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ КРИЗЬ ПРИЗМУ НАСТАНОВ ПІ ВАТИКАНСЬКОГО СОБОРУ	133
Корнійчук А., Бондарчук А. Я. ВАЖЛИВІСТЬ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗУ ЖЕСТІВ ТА МІМІКИ ДИРИГЕНТА	135
Лашівська Я. В., Потапчук Т. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА ПОЗИТИВНОГО СТАВЛЕННЯ ДО НАВЧАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ З ХОРОВОГО КЛАСУ	136
Мельник М. І., Глушук О. Г. ШКІЛЬНІ СВЯТА ЯК ЗАСІБ ВИХОВАННЯ УЧНІВ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ (НА ПРИКЛАДІ НВК «КІЗЛІВСЬКА ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА І-ІІ СТУПЕНІВ – ДОШКІЛЬНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД» БУСЬКОЇ РАЙОННОЇ РАДИ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ)	138
Музичко Г. Ю., Шолудько Н. Г. ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ДЖАЗОВОГО ФЕСТИВАЛЬНОГО РУХУ У КУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРІ НОВІТНЬОЇ УКРАЇНИ	140
Павлуш К. О., Костюк Л. К. СВЯТО КУПАЛА: КУЛЬТУРНО-ІСТОРИЧНА РЕТРОСПЕКТИВА ТА СЬОГОДЕННЯ	142
Парчевська Д. І., Казначєєва Л. М. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ МОЛОДІЖНОГО ДОЗВІЛЛЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ (НА ПРИКЛАДІ М. РІВНЕ)	144
Радушницька К. В., Морозова Т. П. ГРАФІТІ – ЯК ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИЙ ФЕНОМЕН	146
Радчук Т.Б. МЕДІАПРОСТІР ЯК АРЕОЛ ПОБУТУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ	148
Романенко О. О., Вербець В. В. ІНТЕГРАЦІЯ МИСТЕЦТВ У ФОРМУВАННІ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ МАЙБУТНІХ РЕЖИСЕРІВ	149
Росіцька О. М., Харитон І. М. СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ХОРОВОЇ КУЛЬТУРИ В УКРАЇНІ	150
Сокальська О. В. ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО ХЕРСОНЩИНИ ДОБИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ: ІСТОРИОГРАФІЧНИЙ АСПЕКТ	152
Титуса В. М., Глушук О. Г. РОЛЬ ФЕСТИВАЛІВ У ЗБЕРЕЖЕННІ ТА РЕТРАНСЛЯЦІЇ ФОЛЬКЛОРНОЇ СПАДЩИНИ (НА ПРИКЛАДІ М. ЛЬВОВА)	154
Тюска В. Б. САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ПЕДАГОГА – ОРГАНІЗАТОРА ДОЗВІЛЛЯ У ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТСЬКОГО КЛУБУ	156
Яриніч О. В., Казначєєва Л. М. МОНОГРАФІЯ О. ЦИНКАЛОВСЬКОГО «СТАРОВИННІ ПАМ'ЯТКИ ВОЛИНІ» ЯК ДЖЕРЕЛО ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ СТАРОВИЖІВСЬКОГО РАЙОНУ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	158

ЕКОНОМІЧНИЙ НАПРЯМ**Молодий економіст**

Бокєєва А. І., Марценюк В. В. УПРАВЛІННЯ ЗБУТОМ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ЛІСОГОСПОДАРСЬКОГО КОМПЛЕКСУ В УМОВАХ ЗЕД	161
Васюха Л. І. ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ У ГАЛУЗІ РАДІО ТА ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ	162
Войтович В. І., Хижнякова Н. О. УПРАВЛІННЯ ЕКСКУРСІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ТУРИСТИЧНОЇ ФІРМИ	163
Гоголь Т. В. ФІНАНСУВАННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА ЗА РАХУНОК ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ІНСТИТУЦІЙ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОГО СЕКТОРУ	165
Гоч Л. С., Рудаков Д. В. ЗАСТОСУВАННЯ ТЕОРІЇ РІЗНИЦЕВИХ РІВНЯНЬ ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ЕКОНОМІЧНИХ ЗАДАЧ	166
Димченко Н. С. РОЛЬ САМОАКТУАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ В УСПІШНОМУ ФУНКЦІОНУВАННІ НА РИНКУ ПРАЦІ	167
Іванющенко А. В., Сапич В. І. СУЧАСНИЙ ЕТАП СПІВПРАЦІ УКРАЇНИ З МІЖНАРОДНИМ ВАЛЮТНИМ ФОНДОМ	168
Кучина Н. І. ПРИЧИНИ НЕ ВИКОРИСТАННЯ МАРКЕТИНГОВОГО ІНСТРУМЕНТАРІЮ В ПРАКТИЦІ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЯМИ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ СФЕРИ	170
Літвінчук К. П., Березюк Т. П. ПСИХОЛОГІЧНО-УПРАВЛІНСЬКИЙ ПОРТРЕТ МЕНЕДЖЕРА У РИНКОВІЙ СИСТЕМІ ВІДНОСИН	171

Лукомська О. І. СТАНОВЛЕННЯ ШКІЛЬНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ В РАДЯНСЬКІ РОКИ.....	172
Ляшецька Я. О., Березюк Т. П. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ РІЗНИХ СТИЛІВ УПРАВЛІНСЬКОГО ВПЛИВУ МЕНЕДЖЕРА У СИСТЕМІ ТУРИСТИЧНИХ ЯВИЩ І ПРОЦЕСІВ.....	173
Нагайська Д. Ю. СВІТОВИЙ ДОСВІД РОЗВИТКУ МОДЕЛЕЙ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ.....	174
Нікшич С. М. ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ.....	176
Олійник О. О. АУДИТ ОХОРОНИ ПРАЦІ.....	178
Орлов О. Г. ШКОЛИ УПРАВЛІННЯ В МЕНЕДЖМЕНТІ ТА ЇХ ВПЛИВ НА УПРАВЛІНСЬКИЙ ПРОЦЕС В ОРГАНІЗАЦІЇ.....	179
Орлов О. Г., Остаповець М. О. КЛАСИФІКАЦІЯ МОТИВАЦІЙНИХ ТЕОРІЙ У МЕНЕДЖМЕНТІ.....	180
Орлов О. Г., Струмінська І.М. ОСНОВНІ КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В НАЦІОНАЛЬНИХ ШКОЛАХ МЕНЕДЖМЕНТУ.....	181
Паламарчук О. В. ПРОБЛЕМА РИЗИКІВ В СФЕРІ ОПЛАТИ ПРАЦІ.....	182
Панюк Т. П. ДОСЛІДЖЕННЯ СУТНОСТІ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ БІЗНЕСУ.....	184
Рубаха О. В., Нікшич С. М. ДОДАТКОВА ЕМІСІЯ АКЦІЙ ЯК ОДИН ІЗ ЕФЕКТИВНИХ МЕТОДІВ ЗАЛУЧЕННЯ КОШТІВ АКЦІОНЕРНИМИ ТОВАРИСТВАМИ.....	185
Сохнич А. Я., Кульбака В. М. РЕГІОНАЛЬНА ЛОГІСТИКА В УПРАВЛІННІ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ.....	186
Сургутскова Е. В., Родь Ю. С. КОНКУРЕНТНЫЕ ПРЕИМУЩЕСТВА ОАО «ХАНТЫ-МАНСИЙСКИЙ НЕГОСУДАРСТВЕННЫЙ ПЕНСИОННЫЙ ФОНД» ПЕРЕД ДРУГИМИ НЕГОСУДАРСТВЕННЫМИ ПЕНСИОННЫМИ ФОНДАМИ.....	187
Сургутскова Е. В., Родь Ю. С. РАЗРАБОТКА СТРАТЕГИЙ, ВЕДУЩИХ К ДОЛГОСРОЧНОМУ ПОВЫШЕНИЮ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТИ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ОАО «ХАНТЫ-МАНСИЙСКИЙ НЕГОСУДАРСТВЕННЫЙ ПЕНСИОННЫЙ ФОНД».....	189
Сяська О. В. КОМПЛЕКСНА ОЦІНКА ОСНОВНИХ ТЕНДЕНЦІЙ І ЗАКОНОМІРНОСТЕЙ ВОДОКОРИСТУВАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	191
Фесюк Т. М., Димченко Н. С. УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ НАДАННЯ ТУРИСТИЧНО-ЕКСКУРСІЙНИХ ПОСЛУГ.....	193
Шатрюк О. В., Нікшич С. М. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВЕНЧУРНОГО ФІНАНСУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	195
Шулепа О. Ю., Хижнякова Н. О. ВИКОРИСТАННЯ ЗМІШАНОГО МЕТОДУ ЗБУТУ ПРОДУКЦІЇ.....	197
Яромчик Н., Войтович І., Чабан В. Й. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ТА СТИМУЛЮВАННЯ ОХОРОНИ ПРАЦІ НА ПІДПРИЄМСТВАХ.....	199

Молодий менеджер інформаційних систем

Коник М. Л., Швецова Г. М. ЕЛЕКТРОННИЙ ДОКУМЕНТООБИГ ЯК ЗАСІБ ОПТИМІЗАЦІЇ ОБРОБКИ ДОКУМЕНТІВ.....	201
Корольчук К. П., Швецова Г. М. ЕЛЕКТРОННИЙ ДОКУМЕНТАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА ДОКУМЕНТОЗНАВСТВА.....	203
Кукушкін О. М. ХАРАКТЕРИСТИКА ДЖЕРЕЛ ІНФОРМАЦІЇ У СФЕРІ ЕКОЛОГІЧНОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ.....	205
М'якота А. Р., Попчук О. В. ПРЕЗЕНТАЦІЙНІ ЗАХОДИ ЯК ДІЄВИЙ ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	206
Островська Ю. О., Юрчук В. М. ВИМОГИ ДО АРХІВІВ, КНИГОСХОВИЩ, БІБЛІОТЕК З ТОЧКИ ЗОРУ САНІТАРНОЇ ГІГІЄНИ ТА МЕТЕРЕОЛОГІЧНИХ УМОВ ПРАЦІ.....	207
Попчук Н. М., Шпортко О. В. ВЕБ-САЙТ КАФЕДРИ ВНЗ: ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРИ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ.....	210
Середа М. С., Касянчук М. М. РЕАЛІЗАЦІЯ АЛГОРИТМУ ЗАВАДОСТІЙКОГО КОДУВАННЯ ІНФОРМАЦІЇ НА ПРАКТИЦІ.....	212